




Jean Leroy i Matthieu Maudet

# La cistella

La puça d'Animallibres

A black silhouette illustration of a witch with a pointed hat and a basket, sitting on a grassy hill under a large tree. The witch is looking into the basket. The tree's branches and leaves are also in silhouette, extending from the top left towards the center of the page.

Una vella bruixa, lletja  
i malvada, collia bolets  
verinosos al bosc. De sobte,  
en un revolt del camí, va  
trobar una cistella.

A dins, hi havia un bebè. Un  
bebè que, tan bon punt va  
veure el nas ganxut de la vella,  
va esclatar en plors.

Espantada pels crits de la criatura, la bruixa va fugir a cuitacorrents. «A mi, que no m'agrada res ni ningú», es va dir, «només em faltava això!»



A la nit, va esclatar una tempesta i va ploure a bots i barrals sobre el bosc. La bruixa, ben protegida a la seva barraca, va tornar a pensar en la cistella que havia abandonat. Aleshores va tenir una sensació estranya.

Una mica com si li rebreguessin el cor.



La vella es va aixecar,  
rondinant.

Després es va posar l'abric  
i va sortir sota la pluja, que  
no afluixava.

La bruixa va trobar el bebè  
on l'havia deixat. Tot i la  
tempesta, la criatura dormia  
tranquil·lament.

La vella va tornar a dubtar, va  
fer un llarg sospir i va acabar  
anant-se'n amb la cistella sota el  
braç.

